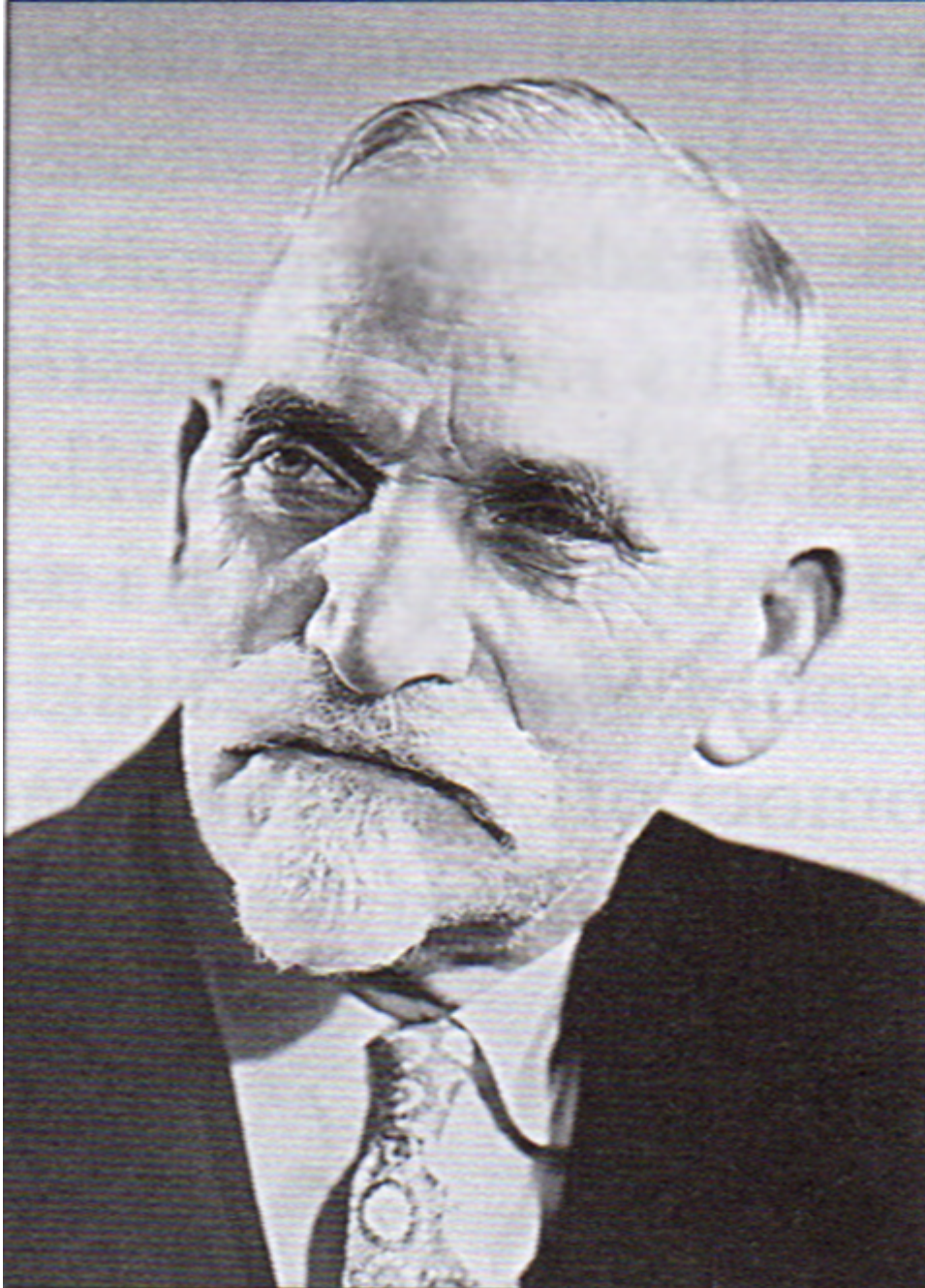

Josef Dvořák (1889 - 1973)

JOSEF DVOŘÁK

12. 3. 1889 – 6. 5. 1973

Josef Dvořák

Bratr kazatel Josef Dvořák se narodil v Sádce u Poličky ve zbožné katolické rodině. Rodiče se zaměstnávali ručním tkalcovstvím a byli velmi chudí. Proto musel malý Josef již v devíti letech do služby u sedláka, aby pomohl vydělávat na živobytí. Pracoval tak až do svých osmnácti let, pak odešel za prací do Brna a našel si místo v tkalcovské továrně.

Velká bída jeho rodiny a sociální nespravedlnost ve společnosti jej zprvu vedla ke vzpouře proti Bohu a pocitům beznaděje a zoufalství. Jeho spolupracovník v továrně, člen brněnského sboru baptistů, mu svědčil o Pánu Ježíši a pozval ho do shromáždění.

To byl zásadní přelom v životě Josefa, který začal horlivě hledat Boha a nakonec ve 22 letech vydal své srdce Pánu Ježíši. Dne 9. dubna 1911 byl pokřtěn kazatelem Norbertem F. Čapkem a stal se členem sboru baptistů v Brně. Mladý Josef velice toužil zapojit se do misijní práce.

Pod vedením významného misijního pracovníka Františka Kolátora a profesora Václava Králíčka, tehdy druhého kazatele brněnského sboru, kteří se stali jeho vychovateli a učiteli, vyrostl z bratra Dvořáka nadšený a horlivý misijní pracovník.

Stal se členem staršovstva, místopředsedou a v roce 1912 i předsedou sboru, který v té době prožíval snad nejtěžší období své existence.

Po vypuknutí první světové války musel bratr Dvořák v roce 1915 narukovat. Dostal se do italského zajetí, v němž strávil tři roky, a jako člen československé legie se vrátil v roce 1919 do právě vzniklé Československé republiky.

Brněnský sbor jej zvolil za svého misijního pracovníka, poslal do teologického kurzu a ustanovil pomocným kazatelem při kazateli Otakaru Fričovi.

V roce 1920 se kazatel Josef Dvořák oženil s Marií Hrubešovou a měli spolu tři děti: Blaženu (1921), Vladimíra (1923) a Vlastu (1925).

Marie a Josef Dvořákov

V roce 1921 zahájil bratr Josef Dvořák první samostatnou a vskutku průkopnickou misijní práci ve zcela katolické vesnici Lípové na Drahanské vysočině.

Nejprve zde pořádal veřejné přednášky s náboženskou tematikou, pak se tam i s rodinou přestěhoval a začal konat pravidelná shromáždění. Byla to velmi těžká práce, musel čelit mnoha protivenstvím, často byl ohrožován i na životě. Úctu a lásku obyvatel si získával osobní obětavostí a jako bývalý

vojenský sanitář také ochotnou pomocí při úrazech a nemocech. Mohl tak tím účinněji svědčit lidem o Boží lásce.

Modlitebna v Lípové v roce 1925

Již koncem roku 1922 měla nově vzniklá misijní stanice brněnského sboru baptistů 78 členů, kteří si pod vedením bratra Dvořáka s velkým nadšením a za finanční pomoci amerických baptistů postavili novou modlitebnu.

V květnu 1925 se Lípová stala samostatným sborem.

Koncem roku 1925 odešel bratr Josef Dvořák pro rozpory s opozicí v otázkách duchovního vedení sboru na nové působiště do Ostravy. Byla to opět těžká průkopnická práce se skromnými začátky – původně měl sbor jen pět členů.

Kazatel Josef Dvořák - Ostrava

Scházeli se nejprve v rodinách, později na devíti různých místech. Dvakrát byli i ve vlastních prostorách, ale úřady je o ně připravily.

Bratr kazatel Josef Dvořák pořádal v roce 1927 v Ostravě za vydatné pomoci kazatele Václava Králíčka stanové misie, které byly základem velkého růstu sboru, jemuž sloužil až do roku 1945.

V roce 1928 byl zvolen předsedou moravské župy a v roce 1929 celostátním předsedou Bratrské jednoty Chelčického v Československu.

V roce 1946 nastoupil bratr Josef Dvořák kazatelskou službu ve sboru v Kroměříži, ale po necelém roce požádal vzhledem k nemoci své manželky o místo kazatele ve sboru Vsetín-Rokytnice. Zde byl tehdy kazatelem Josef Roth, který po něm převzal službu v Kroměříži.

Kazatel Josef Dvořák - Rokytnicí 1948

Bratr Dvořák působil pak ve vsetínském sboru v letech 1947-58, kdy odešel do důchodu. Ani potom však neodpočíval, ale až do vysokého věku dále sloužil ve svém domovském sboru v Ostravě a v mnoha dalších sborech po celém Československu, především jako evangelista.

Kazatel Josef Dvořák - 12.05.1964

Bratr Dvořák byl věrným a poctivým dělníkem na Boží vinici, jeho kázání oslovila mnoho duší a přivedla je k Pánu Ježíši. Patřil k průkopníkům a zakladatelům práce v naší Jednotě. Zemřel ve věku 84 let.

Vzpomínky na bratra kazatele Josefa Dvořáka

J. Hovorka vzpomíná na bratra kazatele Josefa Dvořáka:

Bratr Josef Dvořák se stal plodným dělníkem na Boží roli v podivuhodně krátké době. Před svým obrácením viděl kolem sebe nadmíru nespravedlnosti, ale neznal Bibli a nevěděl, co Bůh dělá proti této nespravedlnosti. Přestává proto vůbec věřit a chce se zastřelit. O tom se dozví jeho spoludělník v brněnské tkalcovně a radí mu, aby to zkusil ještě s Ježíšem.

Konečně se dá přemluvit a jde s bratrem Hlouškem k baptistům do shromáždění, jež na něj zapůsobilo hlubokým dojmem. Přeje si rozumové důkazy, že Bůh je. Poučen, že se mu toho dostane, když v důvěře celý svůj život svěří Kristu, učiní tak. Krok za krokem pak shledává, že se jeho život

mění a že se mu dostává od Boha síly k přemáhání zla. Je mu 22 let, když se dává pokřtít a stává se členem brněnského sboru.

Kazatelem brněnského sboru v tom čase byl bratr F. N. Čapek. Misijní činnost vedl člen sboru Fr. Kolátor, zaměstnáním tajemník lidové osvěty. Pořádal v okolí od vesnice k vesnici lidové přednášky s Biblí v ruce a poukazoval na to, co je pravé křesťanství.

Na těchto cestách ho provázelo několik mladých členů sboru, mezi nimiž bratr Dvořák byl nejhorlivější a jež bratr Kolátor učil tomu, jak se má ujímat slova, když bude k tomu vyzván po přednášce. Bratr Dvořák tedy hned po svém křtu procházel takovou praktickou školou řečnictví. Měl za to, že bez bratra Kolátora by se nebyl stal kazatelem. Když se asi za půl roku bratr Kolátor přestěhoval do Čech, pozval si sbor na Čapkův podnět bratra V. Králíčka z USA za svého druhého kazatele, jenž se v říjnu ujal své funkce.

Bratru Dvořákovi se tak dostalo nového učitele, na nějž vzpomíná např. takto: *„Bratr Králíček se ujal misijní práce ve sboru s nevšední pílí a věnoval velkou péči výchově nás nových pracovníků, kteří jsme projevíli živý zájem o misijní činnost. Ted' jsem všude provázel bratra Králíčka, jenž se mi stal přímo duchovním otcem. Těžil jsem velmi mnoho z jeho bohatých vědomostí a zkušeností. Sbor mi mohl brzy svěřit vedení shromáždění, návštěvy přátel a zvolil mě i do staršovstva. Bratr Králíček dokázal uspokojit i nejnáročnější posluchače, takže se jich v naší dvoraně tísnilo 300 až 400. Velkou péči věnoval činnosti pastorační...“*

Na rozpory ve sboru, které vyvolaly odchod bratra Králíčka do USA a kazatele Čapka od baptistů, vzpomíná bratr Dvořák takto: *„Nikdy bych už nechtěl prožít něco podobného, byly to rány, z nichž jsem se dlouho nemohl vzpamatovat. Že jsem se duchovně nezhroutil, to byla Boží milost, i to, že jsem zvlášť mocně prožil své obrácení.“* V říjnu 1913 po návratu bratra Králíčka do USA, stal se bratr Dvořák předsedou brněnského sboru.

Za I. světové války měl bratr Dvořák velmi vhodnou příležitost stát se adventistou anebo příslušníkem Křesťanského sboru. Z milosti Boží měl zůstat našemu baptistickému bratrstvu, aby v něm vykonal službu, kterou by nebyl mohl vykonat žádný jiný dělník na Boží duchovní roli. Když se vrátil z vojny do Brna, sloužil sboru jako výpomocný kazatel, protože sbor zatím získal kazatele v bratru O. Fričovi. Bratr Dvořák netouží po kazatelství a chce až do smrti sloužit při svém občanském zaměstnání svému sboru jako kazatel výpomocný. Sbor ho však doporučil výboru Jednoty jako samostatného kazatele, takže odchází pracovat do Lipové, okr. Boskovice, kam se s rodinou přestěhoval v říjnu 1921.

A tam jsem strávil své první prázdniny roku 1922, takže jsem první, kdo bratra Dvořáka po dobu tří měsíců pozoroval při misijní a sborové práci, kterou konal poprvé zcela samostatně. Měl jsem však dojem, že nevidím kazatele nováčka, ale zkušeného kazatele, jenž přišel sem sloužit, opustiv své předchozí kazatelské působiště. Vyzrálého kazatele z něho učinila škola Bible, škola příkladu bratra Kolátora a bratra Králíčka, škola tvrdých životních zkoušek a škola usilovného sebevzdělávání s náležitou dávkou Boží milostivé přízně. To všechno dokázalo nahradit deset semestrů sebelepšího teologického semináře. Moje manželka ho slyšela kázat jen asi dvakrát nebo třikrát, ale často mi říkala, že to nedopadne s našimi sbory dobře, nebudou-li mít kazatele, jako byl bratr Dvořák.

A nebyl to jen kazatel. Dokázal psát dobré články do našich časopisů. Měl velký smysl pro historii sborů. O každém sboru, kde sloužil – v Lipové, v Ostravě, v Kroměříži a ve Vsetíně – si pořídil historický přehled. A napsal obsáhlou historii svého života. Když ho srovnávám s kazatelem V. Králíčkem, vidím, že oběma byla z té duše protivná každá póza, ať v životě nebo v řeči.

Nesmazatelně se mi vrylo do paměti, jak bratr Dvořák v Lipové v biblických hodinách srovnával

obsah Nového zákona s učením některých církví a prokázal, že každý sbor, zřízený podle Nového zákona, je Boží církví, Božím sborem, jehož jedinou hlavou je Kristus. Za působení bratra kazatele Dvořáka vznikly dva sbory: V Lipové a v Ostravě.

Prameny:

- Jan Vychopeň, Jaroslav Smílek, Vlastimil Pospíšil: *Kazatelé BJB*, 2005
- J. Hovorka – *Rozsieváč* – Ročník 44 – číslo 6, červen 1974

[Štěpán Křivánek](#)

Článek je součástí [Baptistické encyklopedie](#) a je průběžně doplňován a aktualizován.

Poslední aktualizace 9. 3. 2021

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sbor](#)